

Jakov Đorđević

Prikazi seksualnog Drugog u kasnosrednjovjekovnim manastirima Istočne Crkve

Život u srednjovjekovnom manastiru konceptualno je osmišljen kao put ka postizanju anđeoske prirode otjelovljene u dva ideala: *asomata* (bestjelesnost) i *apatheia* (bestrašće). Ova je monaška težnja potakla nadvladavanje jednostavne binarne rodne podjele i gašenje tjelesnih nagona. Stoga su se monasi služili metodama mučenja tijela kako bi postigli svoj cilj. Oslanjajući se na teorijski okvir konstruiranja Drugosti, ovaj rad razmatra određene likovne primjere koji su se koristili u oblikovanju monaškog bistva kroz prezentaciju slike seksualnog Drugog. U radu se raspravlja o tome kako je naglašeno dočaravanje tjelesnosti, kroz prikaze nagih figura grješnika na prikazima Strašnog suda, bilo temeljno obilježje seksualne Drugosti. Štoviše, dodjeljujući tjelesnost i muškim i ženskim likovima povezanim s grijesima karakterističnima za društvo laika, laici su označeni kao seksualni Drugi u monaškome kontekstu. U odnosu prema njima monasi su bili u stanju odrediti svoje kolektivno zamišljeno biće, oslobođeno posljedica pada Adama i Eve.